

sepitelmiä
kaikkeudesta

muistoja
yksinäisyydestä

Nimimerkki: *yksimielinen*

Maailmanjunassa 1/2

Istun maailmanjunan kyydissä kuin ajatus ennen alkua

Olen unohtunut paikoilleni
alkanut muuttua abstraktioksi

Kaikkeus on vieras
mutta hellii unohtunutta kuin lempilastaan
sepittäen satuja lopun laulusta

ja siitä, kuinka lopulta muistan

Sepitelmä I

Vakavina kuin rajavartiosto
yksimielisyyden reunaehdot kuuntelevat
mahdollisten maailmojen äärien natinaa

Olemisen elinkautiset kahleet kilisevät
muistuttaen, kuinka muutos on jatkuvassa liikkeessä
ja aina kintereillä

Omia nahkojaan vaalivat kaksijalkaiset juoksevat
uudet leivänpaahdit kainaloissaan
ja väkivalloin valmistetut pikkunäyttöpäätteet taskuissaan

Ikuisen liikkeen pinta
on pakenevalle oravanpyörä

Aikeet ovat arvaamattomia
kun valinnanvaran laatu on luokkaa
”mitä vain haluat”

Sepitelmä 2

Särmä suutelee vaaraa tasapainon reunamilla
jossa sekamelskan polkka kopistelee koroissaan
esitellee sääriään ja käskyttää askelillaan lopun tahtia

Kaikki on siten pysähtynyttä
että ajanmitta heittää kuperkeikkoja
ja on muuttanut menneisyyden syöksykierteeksi

Vääjäämätön kulku liikkuu
mutta on muuttunut mahdottomaksi

Logiikka on enää sabluuna
sattuma, jota kukaan ei ymmärrä

Pyörteissä elävät vain sitkeimmät unelmat
ne kiertävät kehää, ylittävät itsensä kerta toisensa jälkeen

Vaahtopäisiksi pakotetut ajatukset
muistelevat kaiholla aikoja
jolloin saivat kulkea rauhassa
pitkin elämän virtaa

Sepitelmä 3

Kuin aikapommi
pikkunäyttöpääte putoaa maahan
ja hukkaa omistajansa

Värivalot valahtavat kauhusta valkeiksi
kaikkialla kuuluu ininää

Räjähdyksen jälkeinen tyhjiys täyttää itseään
salamoimalla pelokkaimpien näkökentissä

Vääristymät syyttävät toisiaan ja etsivät
jotain, jolle kertoa lohtulauseita
jotain, jonka päälle ravistella pienet ydinhiukkasvalheet

Ilmassa tuoksuu tuho ja luomiskertomus

Rohkeimmat tanssivat tinnituksiensa tahdissa
eräät jähmettyvät paikoilleen, ovat poissa ja tyhjiä
toiset veistelevät maailmankaikkeudesta suuhunsa sopivia palasia

minun, minun, minun!

Tanssin,
syön sieltä täältä
otan kiinni mistä saan
ja pitelen kuin tärkeintä

Muisto 1

Suru solisee kämmenteni välissä
kuin säveltäen

Tunteiden paimenena voivat olla vain hellät otteet
jotka lopettavat välittömästi, kun kyyneleet pyytävät

Mutta läksyt on tehtävä,
on tavattava su ru

Maaailman silmät ovat siellä
missä elämän kevään purot punoutuvat yhteen

Sen katseen alle vien itseni kastettavaksi uudelleen
kun maailmani on rauhoittunut
kun suruni on kuihtunut
sen sävel kasvanut solinasta sinfoniaksi

Siihen saakka,
kunnes
niin

Muisto 2

Etsin raot, joihin osuu aurinko,
asetun niihin pienenä eläimenä

Annan ihmisyyteni vuotaa minusta
kiteytymään onkalon seiniin
Myöhemmin vuorikristallia
tämä epäonnistunut yritykseni
pysyä nahoissani, rajoissani

Luon ihmisen itseni kaltaiseksi

sanoit, ja nyt pusket itseäsi minussa
venyttämään omaa mittaani
Tahdon hallita tätä planeettaa
tätä kaikkea mitä on jäljellä
ja juuri siksi ryömin syvemmälle

Jotta muuttuisin maasta, josta olen tullut
maaksi, joka minun kuuluu olla

Tämä ruumis, tämä itsetietoisuus,
tämä ihmisen lajityypillisuus
näiden tilalle tahdon pikkukiviä

Muisto 3

Pitelen oikealla kädelläni vasenta
ja vasemmallani oikeaa
Kämmenteni välissä
jäljellä enää kohinaa

Kaiun seinämissä
olen ympäriinsä

Valon määrä ei tottele käskyjä
vaan ottaa omakseen antautuvat

Vastaanotan vaateet
puen ne ylleni haarniskaksi

Maanpölyn jälkimaku suussani
ja kuiluni kehräys korvissani
aloitan kulun

nousen

nousen

nousen

Kunnes jalkojeni alla pinta
katseellani kohde
käsissäni pikkukiviä

Maailman silmät myhäilevät

Niiden katseen alla
olen ja kimmellän

Maailmanjunassa 2/2

Erotan vasta ääriiivat ja vilskeen liepeet
mutta muistikuvat ikkunan takaa
alkavat asettua maisemaksi

ilma kulkee keuhkoissani vieraana
varovasti, kuin ensimmäistä kertaa

Maailmanjunan kulku on saavuttanut kaikkeuden katveen
jossa

aurinko
vesi, solina
multa kynsien alla
pienet kasvit ikkunalaudoilla
kevät ovella
"mene sinä vaan ensin"
valoa, valoa!
höyryä kahvipannusta
"ei sun mua varten ois tarvinnu"
lapsen irvistys
keppi koiran suussa
"voit olla ihan niin kauan ku tarvii"
uni kaulakuoppaa vasten
käsi kädessä
"äiti kato tätä!"
värivalot
ja pikkukivet

nuo pienet ihmeelliset pikkukivet